

La farinera Albareda

PATRIMONI CIUTADÀ. La farinera Albareda, de 1909, és un dels elements de patrimoni industrial més peculiars de la ciutat per diversos motius: perquè continua en actiu, és un bonic edifici modernista dissenyat per Alexandre Soler i March, s'adapta al traçat d'una via de tren desapareguda i s'hi han fet tres ampliacions poc després de ser construït, la darrera de les quals a càrrec de l'arquitecte Josep Fimat el 1918. A més, està en un entorn privilegiat, presenta façana a la rotonda de la plaça del Mil·lenari i al davant hi té un parc sobre el Cardener fet sobre l'antiga platja de vies de l'estació de Manresa Riu.

Foto: Francesc Rubí.

Les farineres són instal·lacions industrials de la segona meitat del segle XIX que funcionen per precipitació i, per tant, necessiten fàbriques de pisos. En aquest cas és un edifici industrial que ocupa quasi mitja illa. Compta amb tres cossos: al mig hi ha la farinera, de planta baixa i tres pisos amb coberta a dues aigües i, a banda i banda, hi ha uns cossos adossats de planta baixa i dos pisos, el del costat est és un magatzem i el de l'oest és un habitatge. En el moment de la construcció, el 1909, només es va fer la farinera, més petita que l'actual, amb una porta al mig, amb un finestral estret a sobre i dos conjunts de grans finestrals a banda i banda. Al cap de poc temps, el cos central es va ampliar cap a l'est fins al carrer del Bruc i l'arquitecte va refer la façana tot transformant l'eix de composició sense trencar-ne la simetria. Així, a la planta baixa hi van quedar dues portes, amb franges de vidrieres estretes a sobre i tres conjunts de vidrieres més amples, un al mig i un a cada extrem. Totes les vidrieres estan emmarcades amb brancals i arcs per maó vist, sobre el mur arrebossat pintat de blanc. La façana del magatzem és de pedra buixardada i la de l'habitatge té maó vist en els angles i obertures, amb el mur arrebossat i pintat com la resta. L'interior de la farinera té una estructura de pilars de fosa, bigues de ferro i forjats de fusta. A l'interior del magatzem els sostres són de volta catalana. Forma part del catàleg de Manresa per la importància històrica, econòmica, artística i sobretot perquè és un referent del passat industrial de la ciutat en la zona de la riba del Cardener. Enguany fa 110 anys que l'empresa dels germans Albareda ocupa l'edifici per fabricar-hi farines.

PER SABER-NE MÉS:

- Raquel Lacuesta: "Alexandre Soler i March, arquitecte", delegació a Manresa del Col·legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya, Manresa, 2019.
- Immaculada Bover i Antoni M. Baraut: «L'arquitectura fins al moviment modern», a M. Riu (dir.): "Història de la ciutat de Manresa" (vol. 3), Caixa de Manresa, 1991.
- Treball de fi de màster de l'arquitecte Tomàs Roselló a la Universitat Politècnica de València.